

Núm. de Protocol: AD-022-2/94

S E N T E N C I A   N U M .   9 6 - 1 6

PARTS:

Apel.lant: Sr. A.S.R.

Representant: en nom propi

Advocat: Sr. J.S.R.

Apel.lada: M.I.Govern

Representant i Advocada:Sra. M.V.T.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 19 d'abril de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-022-2/94.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat M.I. Sr. **Bernard Plagnet**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- El 27 d'octubre de 1993 es va presentar una demanda d'autorització de construcció d'un complex hotel·ler,

En trobar-se el terreny en una zona de risc d'allaus, es va demanar un peritatge tècnic. Després, diverses demandes d'autorització es van rebutjar per part del Comú i el Jutjat va anul·lar aquestes decisions de rebuig estimant que la demanda hauria de presentar-se davant el Govern, el que es va fer per la demanda de 27 d'octubre de 1993.

El Sr. A.S.R. estimava, principalment, que el projecte presentava totes les garanties de seguretat.

El Govern va considerar que el terreny es trobava en una zona que presentava riscos d'allaus i va refusar l'autorització de construcció.

2.- Segons sentència de 7 de novembre de 1995, el Tribunal de Batlles va acordar que calia aplicar les disposicions de l'Ordinació de 29 de juliol de 1981, en els termes de la qual no es pot autoritzar cap construcció en les zones que presenten riscos d'allaus. El Tribunal va considerar que el decret de 7 de juny de 1989 es nul i sense cap efecte (Quart).

El Tribunal tot seguit va constatar que el terreny estava incontestablement situat en una zona de riscos d'allaus i va decidir de desestimar la demanda formulada pel Sr. A.S.R..

3.- En el recurs d'apel·lació del Sr. A.S.R. d'11 de gener de 1996, el Sr. A.S.R., estima principalment que el decret de 7 de juny de 1989 es pot aplicar, i que d'altres projectes es van autoritzar en la mateixa zona.

4.- En la seva contesta de 31 de gener de 1996, el Govern manté principalment que el Tribunal de Batlles desconeix l'article 29 de la llei sobre la jurisdicció administrativa i el Govern contesta a la interpretació de l'Ordinació del Consell General de data 29 de juliol de 1981, (apartats 3-6 i 4-6-2) fet pel Tribunal de Batlles.

Exposa que els plànols no contenen més que els límits extrems d'allaus i que seria absurd prohibir les construccions en les zones on els riscos són mínims. Per

consegüent, el decret del Govern de data 7 de juny de 1989 no es incompatible amb les disposicions de l'Ordinació de 29 de juliol de 1991. El Govern està doncs habilitat, si s'escau, per autoritzar la realització de construccions en els terrenys que presenten riscos d'allaus, després de seguir el procediment descrit en l'article 8 del decret ja mencionat.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- Competència:

La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Sobre el procediment;

El Govern ha declarat que formula igualment apel·lació de la sentència del Tribunal de Batlles. Però aquesta apel·lació no es va presentar en els terminis legals.

L'escrit presentat pel Govern no es pot considerar com un recurs d'apel·lació. En aquesta instància, el Govern s'ha de considerar com apel·lat.

Tercer.- Sobre la validesa del decret de 7 de juny de 1989:

El Tribunal de Batlles, va considerar que el decret de 7 de juny de 1989 es devia considerar com "nul i sense efecte". Estima en efecte que aquestes disposicions són contràries a aquelles de l'Ordinació de 20 de juliol de 1981, que es una norma de rang superior.

Convé doncs de confrontar les disposicions de l'article 4-6-2 de l'Ordinació de 29 de juliol de 1981 i aquelles de l'article 6 del decret de 7 de juny de 1989.

L'Ordinació de 29 de juliol de 1981 disposa: "En zones de perill d'allaus i de desprendiments no es permetrà cap construcció, ni tant sols les esmentades en l'apartat anterior".

Aquesta norma té un caràcter general i es doncs indispensable que es prevegin mesures d'aplicació. En particular, importa que el reglament delimiti amb exactitud les zones afectades. En efecte, en defecte de precisions, la prohibició revestiria un caràcter massa general i la seva validesa no podria ser objecte d'un control adequat per part de les jurisdiccions administratives.

L'aplicació de les disposicions esmentades implica doncs l'elaboració dels plans de les zones exposades a les allaus (P.Z.E.A.) que permetran a les diferents parts interessades conèixer exactament les zones no edificables. Però, com s'indica en l'exposició dels motius del decret de 7 de juny de 1989, "Mentre no estiguin elaborats els P.Z.E.A., vista la necessitat de promulgar una legislació que prengui en consideració els interessos legítims de particulars de cara a bastir o equipar les seves propietats i l'obligació de l'Administració de vetllar per la seguretat dels futurs usuaris". Les disposicions d'aquest decret no són doncs incompatibles amb aquelles de l'Ordinació: el decret comporta, en efecte, les mesures d'aplicació de l'Ordinació, a l'espera que siguin elaborades els P.Z.E.A.

Convé doncs d'aplicar en aquest cas les disposicions del decret de 7 de juny de 1989.

Quart: Sobre la validesa de la prohibició de construir:

El Govern va aplicar les disposicions de l'article 6 del decret de 7 de juny de 1989: "Excepcionalment, i mentre els P.Z.E.A. no siguin aprovats, el Govern podrà autoritzar, d'acord amb les normes i requisits d'aquest Decret, l'ocupació i la realització d'obres i instal·lacions en terrenys susceptibles d'ésser afectats per allaus, sempre que no hi hagi cap risc de danys per a les persones, que el risc de danys per a les coses sigui controlat i que quedi garantida la indemnitat i les possibles responsabilitats mitjançant la contractació d'una pòlissa d'assegurança privada per part dels sol·licitants".

Resulta que el Govern ha sol·licitat efectivament l'informe dels perits, principalment del Sr. D. (Full.231), conformement a l'article 8 del decret de 7 de juny de 1989. La decisió de refús de Govern es refereix d'altra banda expressament a aquest informe (full 268).

El demandant es recolza en l'informe d'altres experts que conclouen d'una manera més favorable a

l'autorització de construir (v. principalment, full 248 i 283).

Resulta de l'examen de l'expedient que poden existir dos tipus de riscos en les zones exposades a les allaus. D'una part, els riscos de destrucció d'immobles, i d'altra part els riscos que afecten a les persones que circulen a les afores dels immobles. Resulta que les tècniques apropiades poden permetre, si s'observen nombroses precaucions, assegurar una relativa garantia quant al primer grup de riscos; i els perits citats pel demandant no invoquen més que aquests aspectes dels riscos. En canvi, aquestes tècniques de construcció no poden evidentment evitar que es produeixin els riscos a l'exterior dels immobles quan hi circulin les persones. Aquesta última consideració justifica les reserves presentades per l'expert consultat per les autoritats (full 231) i aquest informe ha portat a la convicció del Govern (full 268).

Tenint en compte els riscos en que s'incorre, resulta que el Govern va fer una justa apreciació de l'expedient que li varen presentar. En efecte, la realització d'una construcció sobre aquest terreny podia exposar als seus ocupants a perills en cas de sobrevenir allaus.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació formulat pel Sr. A.S.R..

Segon: Declarar que el Govern ha fet una justa aplicació de les disposicions del decret de 7 de juny de 1989 i que l'acte pressumpte de Govern, per aplicació del silenci administratiu al recurs de reposició Núm. 70762 de 13 de gener de 1994 interposat contra la desestimació tàcita de la demanda Núm. 69237 Dde 27 d'octubre de 1993, es ajustat a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció

Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré